

Vážení spolupracovníci,

rok 2020 se zapíše do historie černým písmem, nikdo z nás nečekal, co se může stát.

Naštěstí Sigma díky různým dodávkám do kritické infrastruktury nepatří k nejpostiženějším.

Žijeme díky tvrdým opatřením v nákladech i investicích.

Děkuji všem za disciplínu a aktivitu, se kterou bojujeme proti pandemii a jejím důsledkům.

Přeji hodně zdraví nám všem a pevné nervy v novém roce.

Ing. Milan Šimonovský
předseda správní rady
a statutární ředitel SPL Holding a.s.

Vážené kolegyně a kolegové,

i přes stávající koronavirovou krizi a ztížené pracovní podmínky máme za sebou několik dílčích úspěchů. Zdárnými zkouškami byl ukončen grantový projekt výzkumu a vývoje nového napájecího čerpadla typu QHX a výrazně jsme také pokročili ve stavbě Horké zkušebny.

Jen stěží můžeme předvídat, jakým směrem se situace bude nadále vyvíjet, ale pevně věřím, že vše společně zvládneme.

Vám všem děkuji za odvedenou práci a přeji mnoho štěstí, zdraví a úspěchů v roce 2021.

Milan Stratil
předseda představenstva
a generální ředitel SIGMA GROUP a.s.

Návštěva vládních představitelů

Ve čtvrtek 3. září navštívili lutínskou výrobu čerpadel a filtrů předseda vlády ČR Andrej Babiš a místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová v doprovodu hejtmana Olomouckého kraje Ladislava Okleštky. Společně si prohlédli výrobní linku ochranných filtrů, která v době koronavirové krize zásobuje ministerstvo vnitra ČR. Další kroky vládních představitelů směřovaly na provoz P1, kde došlo i na krátkou diskuzi se zaměstnanci především na téma Státní energetické koncepce a dostavby Dukovan. Snahou vlády podle premiéra Babiše je, aby se na dostavbě Dukovan významně podílely české firmy. „Historicky jsme byli jedinou zemí, která byla schopna postavit na klíč atomovou elektrárnu,“ podotkl premiér. SIGMA se svou dodávkou čerpadel účastnila výstavby obou českých jaderných elektráren. Nesmíme opomenout ani jaderné elektrárny na Slovensku, Ukrajině, v Rusku nebo v Indii. Společnost SIGMA má dlouholeté zkušenosti na poli klasické i právě jaderné energetiky, tudíž se dá očekávat, že na dostavbě Dukovan by měla jednu z hlavních rolí.

Zleva: Ing. Andrej Babiš, JUDr. Alena Schillerová, PhD., Ladislav Okleštek a Ing. Milan Šimonovský

Již tradiční předávání cen v rámci slavnostního večera CZECH TOP 100 proběhlo v krásném prostředí Žofínské zahrady na Slovanském ostrově v Praze dne 17.6.2020. Organizátoři se s ohledem na situaci, která postihla všechny z nás, rozhodli do letošních žebříčků zařadit i 100 společností, které se postavily do boje s koronavirem. Pro svůj příspěvek za boj s koronavirem byla oceněna i společnost SIGMA. Poděkování od prezidenta republiky Miloše Zemana a ocenění „Hrdina boje s koronavirem“ převzal osobně od prof. MUDr. Romana Prymuly, CSc., Ph.D. a předsedy CZECH TOP 100 pana Ing. Jana Struže ředitel společnosti SIGMA Výzkumný a vývojový ústav, s.r.o. Ing. Lukáš Zavadil, Ph.D. Děkujeme za ocenění, které přineslo pocit zadostiučinění za pracovní nasazení při výrobě ochranných dýchacích filtrů.

CZECH TOP 100 je společnost, která na základě vybraných ekonomických ukazatelů a objektivních měřítek vytváří a vyhlašuje žebříčky nejlepších firem a podnikatelů v ČR.

Ing. Lukáš Zavadil, Ph.D. s oceněním

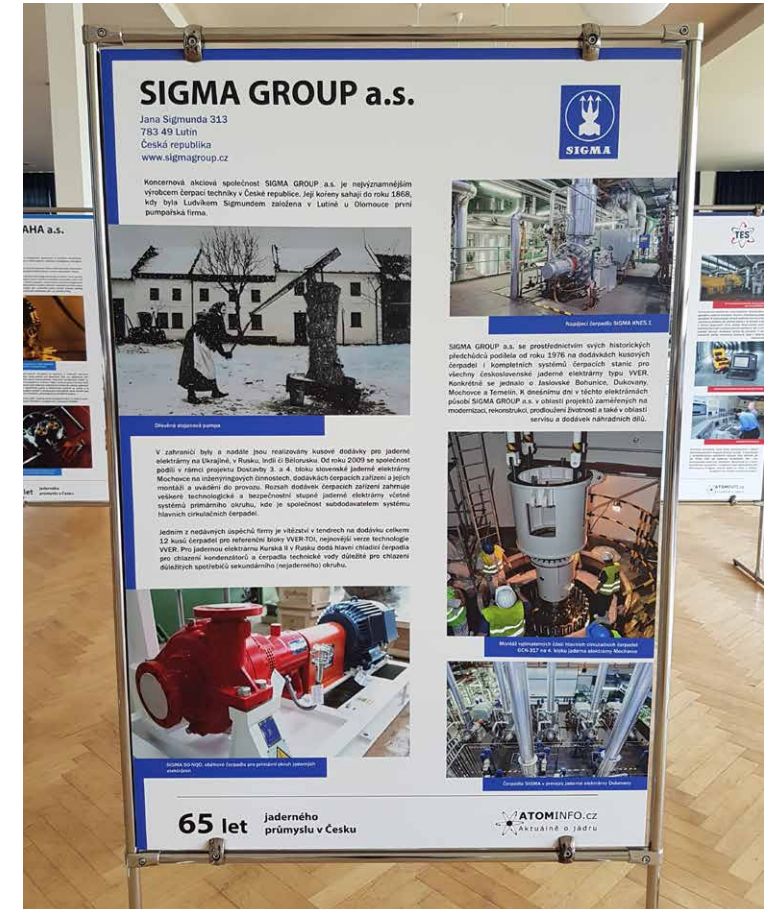

Zleva: Jaroslav Tvrdík, Lukáš Zavadil, Vladimír Mařík, Jaroslav Lískovec, Martina Šochmanová, Eva Syrovátková, Josef Průša, Roman Prymula, Jan Struž.

SIGMA GROUP a.s. se stejně jako mnoho dalších níže uvedených firem z České republiky aktivně zapojila do putovní výstavy s názvem „65 let jaderného průmyslu v Česku“, jejímž hlavním cílem je představit odborné i laické veřejnosti tradici jaderné energetiky v ČR. Výstava si dále klade za cíl představit problematiku současné diskuse výstavby nových jaderných bloků v Česku jak v odborných, tak i v politických kruzích, a vyzdvihnout v celé její šíři, co případná dostavba jaderné elektrárny může znamenat pro český průmysl.

Výstava byla slavnostně zahájena 8. října 2019 v rámci Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně, následně začala putovat po České republice a k dnešnímu dni ji zhlédly již tisíce návštěvníků. Počátkem června letošního roku byla tato výstava instalována ve velkém sále Společenského domu SIGMA a byla zpřístupněna ke zhlédnutí jak našim pracovníkům, tak i pracovníkům všech společností působících v areálu SIGMA a veřejnosti. Výstava připomíná historii, současnost, možnosti a schopnosti českého jaderného průmyslu. Náš průmysl má na svém kontě provozované jaderné elektrárny, fungující výzkumné reaktory, a dokonce i jeden školní reaktor, a nyní se řeší otázka, zda a nakolik bude schopen zapojit se do výstavby nových jaderných bloků. Jaderný průmysl, výzkum a vzdělávání se u nás začaly rozvíjet v roce 1955 a o dva roky později se Československo stalo devátou zemí na světě, která uskutečnila řízenou řetězovou štěpnou reakci. Později se české podniky vč. nynější SIGMA GROUP a.s. staly dodavateli komponent pro reaktory VVER stavěné v tehdejším východním bloku. Na tuto historii navazují nedávnými a současnými dodávkami výrobků a služeb jak pro domácí bloky, tak i pro zahraniční provozované a nově budované bloky.

Aktuálním tématem je výstavba nového jaderného bloku v Dukovanech, přičemž výběrové řízení by mělo být vypsáno do konce letošního roku. Předpokládá se, že výběrového řízení se zúčastní významní dodavatelé jaderných technologií Rosatom (Rusko), CGN (Čína), KHNP (Jižní Korea), Westinghouse (USA) a EDF (Francie). Z pohledu naší společnosti očekáváme jednání se všemi uchazeči se snahou aplikovat v maximální možné míře naše výrobky a služby do jejich projektů.

Robotizace výrobní linky na výrobu filtrů

Společnosti ve skupině SIGMA nabízí širokou a pestrou paletu výrobků a služeb. Mezi ně patří i ochranné filtry značky SIGMA, které sice nesouvisí přímo s čerpací technikou, ale i tak se jejich historie datuje až do roku 1935, kdy byly filtry pro ochranné masky vyráběny ve společnosti SIGMUND CHEMA. Na jaře letošního roku zřejmě většina z nás s napětím sledovala dění okolo šíření nového typu koronaviru. Omezovaly či rušily se kulturní akce, omezoval se volný pohyb osob.... nakonec se dokonce uzavíraly i celé oblasti (Litovelsko a Uničovsko) či státní hranice. Tou dobou už společnost SIGMA Výzkumný a vývojový ústav, s.r.o., která v současné době výrobu dýchacích filtrů zajišťuje, produkovala tisíce filtrů týdně, které směřovaly k obchodním partnerům.

Situace se však nadále zhoršovala a v platnost vstoupilo nařízení vlády o přednostních dodávkách těchto produktů pro Ministerstvo vnitra a Ministerstvo zdravotnictví. S počtem nakažených osob rostlo i nebezpečí přerušení provozu z důvodu nákazy pracovníků. V tuto dobu byla společnost SIGMA Výzkumný a vývojový ústav, s.r.o. oslovena zástupci společnosti ACAM Solution s.r.o. s nabídkou na realizaci automatizovaného pracoviště pro výrobu ochranných filtrů s bezplatným zapůjčením robotů a jejich příslušenství.

Prostřednictvím agentury CzechInvest tak vznikl unikátní projekt, kdy během 10 dní od prvního kontaktu s pracovníky společnosti ACAM došlo k realizaci prvního uzlu robotického pracoviště, které zabezpečovalo odebrání tělesa sestavy částicového filtru, svaření tělesa s víkem na ultrazvukové svářečce a následné zakládání a odebrání filtrů ze zalévacího stroje.

S odstupem dalšího týdne následovala realizace druhého uzlu robotického pracoviště, kde kolaborativní roboty zabezpečovaly odběr filtrů z dopravníku, který dopravoval filtry od prvního robotického pracoviště ke druhému, dále samotné zakládání do zařízení pro výstupní kontrolu a volitelně odložení na dopravní pás k dalším úkonům spojených s produkcí filtrů, případně zakládání filtru k laserovému popisu pro případ výpadku dodávek štítků označujících typ a použitelnost filtrů.

Poděkování za realizaci tohoto projektu patří zejména Václavu Slovákovi, zástupcům společnosti ACAM Solution a všem, kteří se na instalaci robotického pracoviště podíleli. Nelze opomenout generálního partnera projektu, společnost FANUC CZECH a dalším, např. KEYENCE, FESTO, SCHUNK INTEC, ROCKWELL AUTOMATION, BALLUFF, HABERKORN...

Výroba ochranných filtrů SIGMA P3 R

Detail robotického ramene

Montáž robotických ramen

CHEMA AKC. SPOL. OLOMOUC - LUTÍN

Ochranná známka

Tradice značky SIGMA jakožto výrobce čerpadel sahá až do roku 1868, kdy zakladatel společnosti Ludvík Sigmund započal v obci Lutín výrobu dřevěných stojanových pump. Málo kdo však ví, že v roce 1935 byla založena dceřiná společnost firmy SIGMA a názvem Sigmund - Chema, která za přímé podpory státu zvládla vývoj a výrobu ochranných prostředků, proti známým bojovým plynům, včetně filtračních zařízení pro umístění v prostorách vojenských pevností a krytů.

Hlavní činnosti představovaly:

- výrobu filtrů pro vojsko
- výrobu filtrů pro civilní obyvatelstvo
- vývoj masek pro civilní účely
- výchovu civilního obyvatelstva v obraně proti chemické válce
- založení LPS - Lékařského pracovního sboru pro výzkum bojových látek a obranu proti nim
- zařízení filtračních systémů pro pevnosti v pohraničí
- asanační zařízení

V roce 1940 dceřiná společnost zanikla.

V poválečném období se společnost SIGMA zaměřila pouze na výrobu filtrů pro potřeby civilní obrany.

Pod značkou SIGMA bylo vyrobeno a dodáno do skladů civilní obrany v období do roku 1998 několik miliónů filtrů s označením CF a MOF. V tomto období byl podnik monopolním výrobcem filtrů v tehdejší Československu.

Po roce 1993 byl vyvinut nový typ filtru s označením MOF-6, který uživatele chrání nejen před bojovými, ale i průmyslovými škodlivinami. Svými vlastnostmi se řadí ke špičkovým výrobkům ve své kategorii. Rozhodující komponenty pro výrobu filtrů byly pečlivě vybrány a jsou dováženy ze zemí západní Evropy. To dává záruku dlouhodobé skladovatelnosti výrobků. Od roku 1998 byl zaveden do výroby plastový filtr OF-90, který byl vyvinut pro potřeby Armády České republiky. V oblasti kvality byl certifikát RWTÜV rozšířen v roce 1999 i na výrobu filtrů. V roce 2003 byly filtry „OF-90 „ a „MOF-6 „ úspěšně odzkoušeny v „NELSON LABORATORIES „ v USA proti virům a bakteriím.

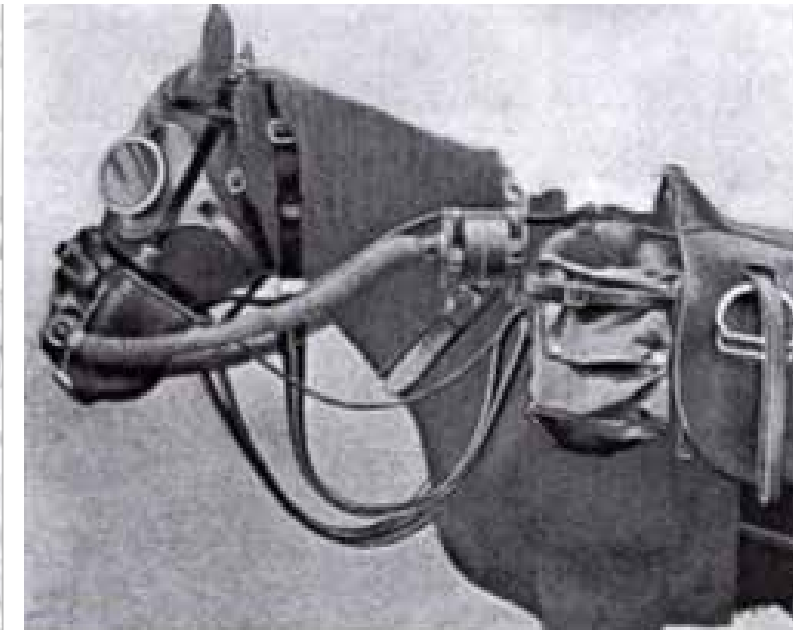
Filtry typu MOF a OF byly úspěšně exportovány do zemí Gruzie, Litvy, Řecka a na Slovensko.

Civilní maska „CHEMA-C“ s vojenským filtrem „CHEMA KL“
(vojenské a kouřové plyny, arsenik)

Polomaska „CHEMA“ a univerzální filtr „Chema BS“ pro vojenské použití

Kompletní speciální maska, průmyslový filtr „CHEMA KP“ a průmyslový filtr „Chema KP“

Reklamní plakáty CHEMA

Poloprovozní sušárna čistírenského kalu

V kooperaci společností Sigmainvest spol.s r.o., Kunst a VUT Brno bylo v rámci výzkumného projektu vyvinuto poloprovozní zařízení – sušárna čistírenského kalu. Tento výzkumný projekt s názvem „cross – nástroj pro efektivní využití energie k sušení čistírenských kalů“ číslo CZ.01.1.02/0.0/0.0/16_084/0010367 byl realizován v období 11/2017 – 6/2020 a byl podporován Ministerstvem průmyslu a obchodu v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Poloprovozní zařízení bude i nadále sloužit k výzkumným účelům nebo k případnému odzkoušení před realizací sušárny kalu na čistírně odpadních vod (dále ČOV).

Sušárna kalu představuje kalovou koncovku ČOV. Problematika kalových koncovek ČOV byla v minulosti opomíjena, při rekonstrukcích byl legislativně vyvíjen tlak zejména na modernizaci a intenzifikace vodních linek. V současnosti dochází ke změnám legislativy EU v oblasti nakládání s kaly. Zaznamenáváme odklon od přímého využívání kalů v zemědělství, stejně jako zákaz používání kalů ke kompostování. Skládání kalů, jakožto odpadů obsahující vysoký podíl biologicky rozložitelné složky, je prakticky zakázáno. Upřednostňováno bude naopak termické zpracování kalů (pyrolýza, zplyňování). Vzhledem k vysokým finančním nárokům na termické zpracování předpokládáme, že bude realizováno centralizovaně. Sušení kalů, které předchází termickému zpracování, předpokládáme na malých a středních ČOV realizovat decentralizovaně, tedy na jednotlivých ČOV. Decentralizované řešení umožní minimalizaci objemu kalu pro transport. Minimalizace objemu kalů je také požadavkem EU.

Sušárna kalu je mobilní, pásová, nízkoteplotní. Pro zajištění potřebného tepla pro sušení byl v rámci projektu vyvinut nástroj pro efektivní využití energie k sušení čistírenských kalů – SOFTWARE CROSS, který vytváří energetické bilance s cílem identifikace zdrojů tepla na ČOV.

POPIS POLOPROVOZNÍHO ZAŘÍZENÍ

Sušárna je umístěna v kontejneru o vnitřních rozměrech 6058x2990x2820 mm, pro instalaci a obsluhu zařízení je kontejner vybaven dvojicí elektrických rolovacích vrat o délce

4500 mm. Kapacita sušárny je 0,020-0,05 m³/h, vstupní sušina kalu 18-25 %. Instalovaný výkon je 45 kW, napájení CEE 125A.

Odvodněný kal z odstředivky je pomocí nakladače nasypán do zásobníku o objemu cca 1 m³. V zásobníku jsou osazeny 3 šnekové dopravníky, tvořící pohyblivé dno zásobníku, které slouží k podávání kalu vřetenovému vysokotlakému čerpadlu. Čerpadlo je umístěno pod zásobníkem a dopravuje odvodněný kal pomocí vysokotlaké hadice do násypky sušárny s roznašečem kalu. Roznašeč je ve spodní části osazen sítím (s možností snadné výměny síta s různou velikostí otvorů), nad kterým se pohybuje rotor osazený čtyřmi lištami. Pohybem rotoru je kal protlačován sítím na horní pás sušárny. Sušárna je vybavena dvěma pásy, oba jsou vybaveny systémem průběžného suchého čištění pomocí rotujících kartáčů a rovněž ostřikem tlakovou vodou. Ze spodního pásu vysušený kal padá do výsypky, kde je pomocí lopatkového drtiče rozmělněn a podáván do výstupního dvouplášťového chlazeného šnekového dopravníku a odtud bude odváděn do kontejneru umístěného vedle kontejneru sušárny.

Hlavním zdrojem tepla pro sušení kalu je tepelné čerpadlo o tepelném výkonu 30 – 46 kW dle provozního režimu. Pro případný dohřev topné vody na požadovanou teplotu je instalován elektrický kotel. Ohřátá topná voda cirkuluje přes výměníky tepla přímo v sušárně. Vzduch vháněný pomocí ventilátorů je ohříván přes výměníky a následně prochází přes vrstvy sušeného kalu rozprostřeného v pásech. Aby se dosáhlo optimální tepelné účinnosti, je sušárna provozována na vysoký stupeň recirkulace vzduchu. Velké množství sušícího vzduchu je vedeno zpět za účelem opakovaného ohřevu a zajištění maximálního odparu vody z kalu. Část cirkulujícího vzduchu je vedena do kondenzátoru vodních par vybaveného vodní sprchou pro oplach výměníků a zvýšení kondenzace par, zde v kondenzační části se uvolní kondenzát obsahující škodliviny kyselé, případně zásadité, povahy dle složení kalu. Část cirkulujícího vzduchu je odsávána pomocí ventilátoru zajišťujícího nízký podtlak v celém zařízení za účelem zamezení emisí prachu a zápachu v kontejneru. Odfuk je odváděn přes biofiltr do ovzduší.

KDE LZE NYNÍ POLOPROVOZNÍ SUŠÁRNU KALU VIDĚT?

Poloprovozní zařízení je osazeno na ČOV Hranice, kde v současnosti probíhají další poloprovozní zkoušky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Podnikání
a inovace pro konkurenceschopnost

Sušárna kalu testována na ČOV Hranice

Technologický kontejner	
• Šířka kontejneru	2 990 mm
• Délka kontejneru	6 058 mm
• Výška kontejneru	2 820 mm
Návrhové parametry	
• Množství vstupního kalu	0,02 – 0,05 m ³ /h
• Vstupní sušina kalu	18 – 25 %
• Teplota topné vody	80 – 95 °C
• Potřeba tepla pro sušení	cca 35 kW
Připojení elektro	
• Napájení	CEE 125A
• Instalovaný výkon	45 kW

Fakulta strojního inženýrství VUT pořádala v tomto roce již 22. ročník Dne firem, kterého jsme se již tradičně dne 5. března 2020 účastnili také. Letošní ročník byl sice neobvyklý v návaznosti na situaci související s epidemií koronaviru COVID – 19, ale i přes tuto nepřízeň se dostavilo na tuto akci poměrně velké procento studentů. Úzká spolupráce s firmami a průmyslovými podniky patří k prioritám pro úspěšný rozvoj VUT v Brně. Tato akce zaujala jak studenty, kteří tímto způsobem navazovali kontakty se svými budoucími zaměstnavateli, tak nás zástupce společností a průmyslových podniků, jež jsme získali příležitost oslovit studenty a budoucí absolventy. Studenti komunikací s námi si mohli uvědomit, jaké znalosti a dovednosti je potřeba rozvíjet pro budoucí zaměstnání. Náš vystavovatelský stánek se nacházel v budově A5 v 1 NP a letos se nám podařilo získat lepší strategické místo. Celkem jsme na našem stánku získali 32 kontaktů na studenty, kteří měli zájem navštívit naši společnost na Dnu otevřených dveří. Den otevřených dveří u naší společnosti se sice v návaznosti na opatření související s epidemií koronaviru COVID – 19 nekonal, ale využili jsme kontaktů na absolventy 5. ročníků bydlících v regionu naší společnosti a paní personální ředitelka je individuálně oslovila s nabídkou zaměstnání.

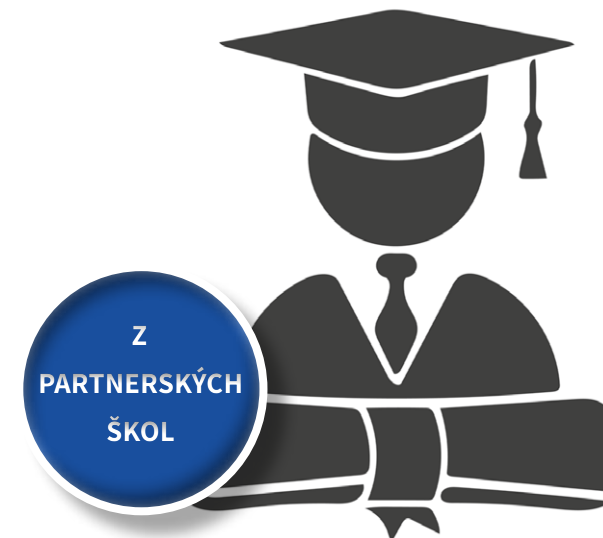

Stánek SIGMA na veletrhu Den firem 2020

Martina Rosmaníková a Ing. Jaroslav Kozák

• Text: Martina Rosmaníková, Foto: Archiv SIGMA •

Letošní školní rok byl prostě jiný. A obzvláště se uzavření škol dotklo letošních závěrečných ročníků, učňů i maturantů. Chvíli se řešilo, zda maturity vůbec budou, pak se řešilo, v jaké podobě proběhnou, no a nakonec se musel vyřešit termín, kdy vlastně můžou všechny zkoušky proběhnout.

I termíny byly letos jiné. V minulých letech začínaly maturity v dubnu a koncem května jsme již měli své absolventy oboru mechanik seřizovač. Červen patřil učňovským oborům a jejich závěrečným zkouškám. Letošní maturanti začali svůj maraton až 1. června. Také způsob ukončení posledního ročníku byl nestandardní, k maturitám i k závěrečným zkouškám se připustili všichni studenti bez ohledu na znalosti. A ty u mnohých, díky několikaměsíční pauze, lehce pokulhávaly.

Začátkem června psali maturanti státní didaktické testy z českého jazyka, anglického jazyka a matematiky. Ve stejném termínu psali učni písemnou část závěrečné zkoušky. Praktickou zkoušku vykonali studenti na odborných pracovištích v prostorách dílen školy nebo na provozních pracovištích, kam docházeli během posledních dvou let na praxi.

Nejtěžší část pro maturanty je ústní zkouška. Letos proběhla za přísných hygienických pravidel. Stejná pravidla měli chlap-

ci i při závěrečné zkoušce učebních oborů. A tak v půlce června opustili Sigmundovu střední školu absolventi oboru mechanik seřizovač, obráběč kovů, strojní mechanik a nástrojař, celkem studenti 5 tříd.

Díky nabídce firmy SIGMA GROUP a. s. se mohlo uskutečnit slavnostní vyřazení absolventů v prostorách Společenského domu Sigma za účasti rodičů, starosty obce Lutín a zástupců spolupracujících firem, mezi které patří i SIGMA GROUP a. s. Třídní učitelé předali závěrečné i maturitní vysvědčení, výuční listy, spolupracující firmy ocenily své svěřence a starosta obce Lutín všem absolventům předal pamětní list.

Můžeme říct, zvládli jsme to. Po dobu studia se snažíme do studentů dostat co nejvíce vědomostí a najít společnou řeč a snažíme se je vychovávat k obrazu svému. Pak stačí dva týdny plné stresu, nervů a euforie a všechno je pryč. Vlastně ne, zůstanou nám vzpomínky na báječnou partu studentů, která prošla naší školou. Tak ať se jim v životě daří stejně dobře jako u zkoušek!

Ing. Roman Hynek a Zdeněk Doležel s absolventy

• Text: Mgr. Jitka Bušinová - SSŠS Lutín, Foto: Archiv SIGMA •

Nový frézovací a vyvrtávací stroj WHQ 105

Výrobní provoz SIGMA GROUP, a.s., divize Průmyslová čerpadla používal a částečně používá dodnes pro vrtání otvorů v menších dílcích klasické sloupové vrtačky, jejichž stáří je 20 – 50 roků přičemž přesnost těchto strojů je již snížena dlouhodobým používáním a opotřebením. Polohy otvorů vrtaných na těchto strojích jsou určovány pomocí ručního rýsování a důlčkování.

Ruční značení poloh otvorů a nepřesné stroje byly zdrojem problémů při montáži čerpadel, kdy na sebe nepasovaly jednotlivé roztečné kružnice otvorů na dílcích, a nebo vyvrtané otvory nebyly kolmé. Tyto problémy vedly koncem roku 2018 k zahájení jednání o nákupu moderního CNC vyvrtávacího stroje, který by zajistil alespoň na nejvíce problematických menších dílcích přesné vrtání otvorů na základě CNC programu a odstranil tak pracné rýsování poloh otvorů, vliv lidského faktoru na kvalitu vrtání a dílce by tak byly vyrobeny ve sto-percentní kvalitě.

Požadavek na nákup stroje byl podpořen i změnou výrobního sortimentu, který v poslední době směřuje k výrobě větších vertikálních i horizontálních čerpadel, u kterých roste rozsah dílců opracovávaných frézováním a vrtáním. Neméně podstatným byl i argument potřeby technologického růstu našeho výrobního provozu za účelem zajištění kvality výroby, rychlosti opracování a dalšího rozvoje opracování 3D technologií, tak jak je tomu i v jiných vyspělých strojírenských firmách.

V dubnu roku 2019 proběhlo výběrové řízení na dodávku stroje, ve kterém byl jako nejvhodnější vybrán horizontální frézovací a vyvrtávací stroj WHQ 105 CNC, jehož výrobcem je firma TOS Varnsdorf a.s.. K výběru právě tohoto stroje přispěly i dobré zkušenosti s o 2 řády větším strojem WHN 13 CNC stejného výrobce, který na provozu Z-01 pracuje ke vsí spokojenosti již od roku 2006.

Stroj byl v červnu 2019 objednán, v září 2019 se začal stavět základ stroje, v říjnu 2019 byla v TOSu Varnsdorf úspěšně provedena předpřejímka stroje a v listopadu 2019 byl stroj dodán

na provoz P1 do Lutína, kde následně probíhala jeho montáž. Stroj byl výrobcem úspěšně předán do užívání dne 10.12.2019 a od té doby bezproblémově pracuje.

Horizontální frézovací a vyvrtávací stroj WHQ 105 CNC slouží k frézování a vrtání středně velkých a menších dílců čerpadel pomocí CNC řízení. Je schopen opracovávat i tvarově složité dílce ve 3D, například hydraulické tvary lopatek vertikálních čerpadel BQDV. Jeho pracovní prostor je vymezen posuvy v jednotlivých osách, kdy svislé přestavení vřeteníku je 1600 mm, přestavení stolu příčně je 1400 mm a přestavení stolu podélně je 1250 mm. Výsuv vřetene je 630 mm. Stroj je vybaven otočným stolem o velikosti 1400x1400 mm a nosnosti 5000 kg. Výměna nástrojů může probíhat ručně i automaticky pomocí manipulátoru a zásobníku nástrojů s 60 úložnými místy. Stroj je vybaven vysokotlakým chlazením, které umožňuje používání moderních a vysoce produktivních vrtacích a frézovacích nástrojů pro opracování dílců. Z tohoto důvodu je stroj vybaven pro nás nezvyklým krytováním, které omezuje případný rozstřík chladicí kapaliny při použití vysokotlakého chlazení.

Uvedením tohoto stroje do provozu SIGMA GROUP a.s., divize Průmyslová čerpadla udělala další krok k modernizaci svého strojního parku.

Soustruh ALPHA 1550XS

Požadavky na strojní opracování jsou čím dál náročnější a to si žádá využívání nových technologií.

Aby výrobní provoz snáze tyto požadavky plnil, rozrostl se náš strojový park v únoru 2020 o mechatronický CNC soustruh ALPHA 1550XS s řídicím systémem FANUC 0i-TF. Pohyb nástroje zde může být ovládán ručně nebo pomocí NC kódu. NC kód je program, který sám řídí dráhu a rychlost nástroje, rychlost a směr otáček vřetene. Ruční režim je podobný jako u klasického stroje, kde se nástroj vede pomocí kliky. Zde však není pohyb z kliky na nástroj přenášen vodícími šrouby, ale impulzy do krokových motorků. Na stroji lze opracovat součásti do $\varnothing 370$ mm a délky 3000 mm. K dispozici je i luneta, která se používá při obrábění dlouhých dílů. Luneta podepře v požadované délce obráběný díl, zvýší tuhost soustavy stroj – obrobek – nástroj a umožní tak dodržení výkresem předepsa-

né házivosti, popř. souososti. Samozřejmostí stroje je i kryt k uzavření prostoru pro obrábění. Okolí stroje včetně jeho obsluhy je tak chráněno před odlétávajícími třískami a chladicí kapalinou. Díky zakrytí obráběcího prostoru je možné pustit stroj ve vyšších otáčkách a zkrátit tak dobu obrábění. Pro své parametry byl stroj určen převážně k obrábění delších dílů, jako jsou hřídele nebo spojovací šrouby čerpadel. Bude-li však potřeba, zastane i práci za běžné hrotové soustruhy při obrábění kratších dílů.

Tak jako do každého nového stroje tak i do tohoto soustruhu je vnášeno očekávání v optimalizaci produktivity a výrobních nákladů. V průběhu používání stroje musíme vysledovat jeho možnosti v oblasti našeho charakteru výroby a obráběných materiálů, abychom zjistili jeho silné stránky a mohli tak využívat jeho potenciál v co největší míře.

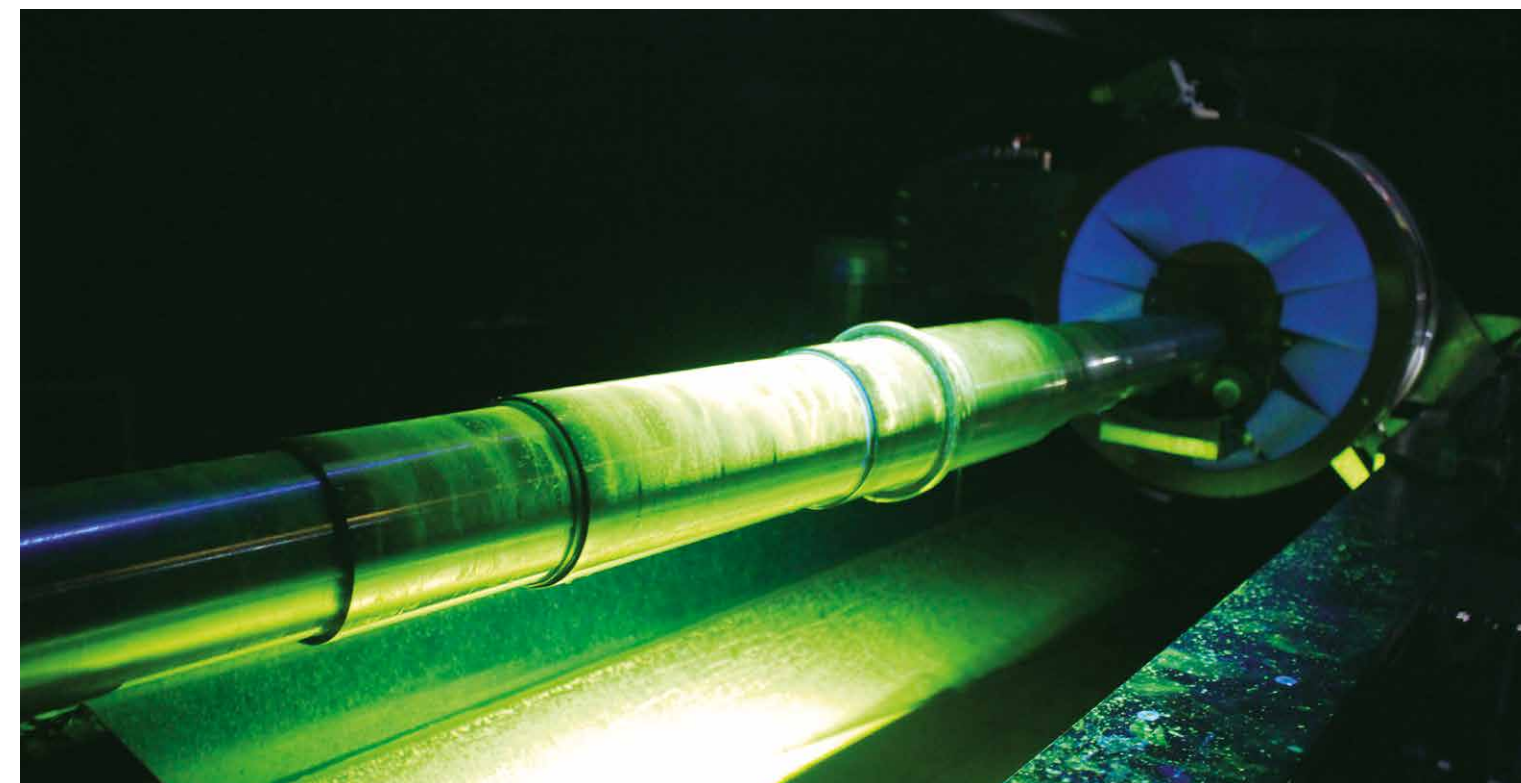

Modernizace nedestruktivního zkoušení

Koncem roku 2019, přesněji v půli října, proběhla instalace nového stroje na pracovišti nedestruktivního testování na provozu P1. Jedná se o magnetovací stůl MAS 3500 firmy PTS Josef Solnař, s.r.o.

Modernizace pracoviště má za úkol zdokonalit dosavadní povrchové zkoušení hřídelí fluorescenční magnetickou práškovou zkouškou MT průměrů až do 250 mm v délkách od 1 do 3,5 m. Přístroj je vybaven pneumatickým upínacím systémem a disponuje jak manuálním tak automatickým posuvem magnetizační cívky, jejíž pohyb je vymezen koncovými spínači s možností kombinované magnetizace (podélné a cirkulární). Pro vyhodnocování povrchových diskontinuid slouží stacionární UV-A lampa s dvanácti LED diodami a UV filtrem, která je součástí ráhna s kolejnicí umístěného nad MAS 3500, aby bylo možné prohlédnout zkoušenou součást po celé její délce. Otáčení zkoušené součásti je motorizované.

Zkoušení fluorescenčním práškem se provádí při okolním osvětlení ≤ 20 luxů (lx), a proto je magnetovací stůl umístěn ve stanovém přístřešku z lehké svařované konstrukce pokryté plachtou ze světlo-nepropouštějící látky – dyftýn s ručně otevíratelnou střechou pro navážení zkoušených součástí.

Vzpomínky Vladimíra Sigmunda - vnuka Františka Sigmunda

Dr. Vladimír Sigmund:

VÝSTAVA SIGMY K JEJÍMU 150. VÝROČÍ / LUTÍNSKÉ KOŘENY

Výstava „SIGMA - 150 let tradice výroby čerpadel“ ve Vlastivědném muzeu v Olomouci ve spolupráci se společnostmi SIGMA GROUP a.s. a SIGMA PUMPY HRANICE, s.r.o., pořádaná kurátorem výstavy Mgr. Martinem Zdražilem podle ideového záměru Ing. Milana Šimonovského, kterou jsem tak jako obě firmy v loňském roce navštívil, vedla k rozhovorům o některých ušlechtilých hanáckých vlastnostech jako poctivost, dobrosrdečnost, houževnatost a vytrvalost, které se v rodinách prokazyvaly i přes více generací a i ve zdánlivě nesrovnatelných podmínkách: od vykonávané funkce starosty obce, přes vybudování a vedení světové firmy až k odboji s nasazením života proti nacistům a k překonávání politických převratů jako v únoru 1948 a srpnu 1968.

DOBŘÍ HANÁČKÉ VLASTNOSTI JAKO DĚDICTVÍ OTCŮ

S pohledem na některé otce, dědové a dokonce i pradědové exponáty z výstavy konkrétně zjišťují, přes kolik pokolení se rodinné kořeny a dědění vlastností mohou ukazovat.

Pradědeček Ludvík Sigmund, na jehož pumpařskou lutínskou dílnu z roku 1868 se to 150-ti leté výročí ve jméně olomoucké výstavy vztahovalo, předal při přerůstajícím množství práce svou firmu na mého dědečka Františka s jeho bratrem, kteří od malička prokazovali stejnou houževnatost a pracovitost jako jejich otec.

Děda František se navíc stal oblíbený a všeobecně uznávaný za hranice Hané pro svou bezmeznou poctivost, spravedlnost a ušlechtilost, s nimiž se ujímal zájmů a potřeb občanů v Lutíně a okolí po 7 let coby starosta Lutína a další 4 roky jako místostarosta, nad onou od otce zděděnou houževnatostí, vynalézavostí a podnikavostí při překonávání spolu s bratrem všech do cesty se jim stavících překážek při postupném rozšiřování firmy až k celému novému průmyslovému odvětví.

Dr. Vladimír Sigmund

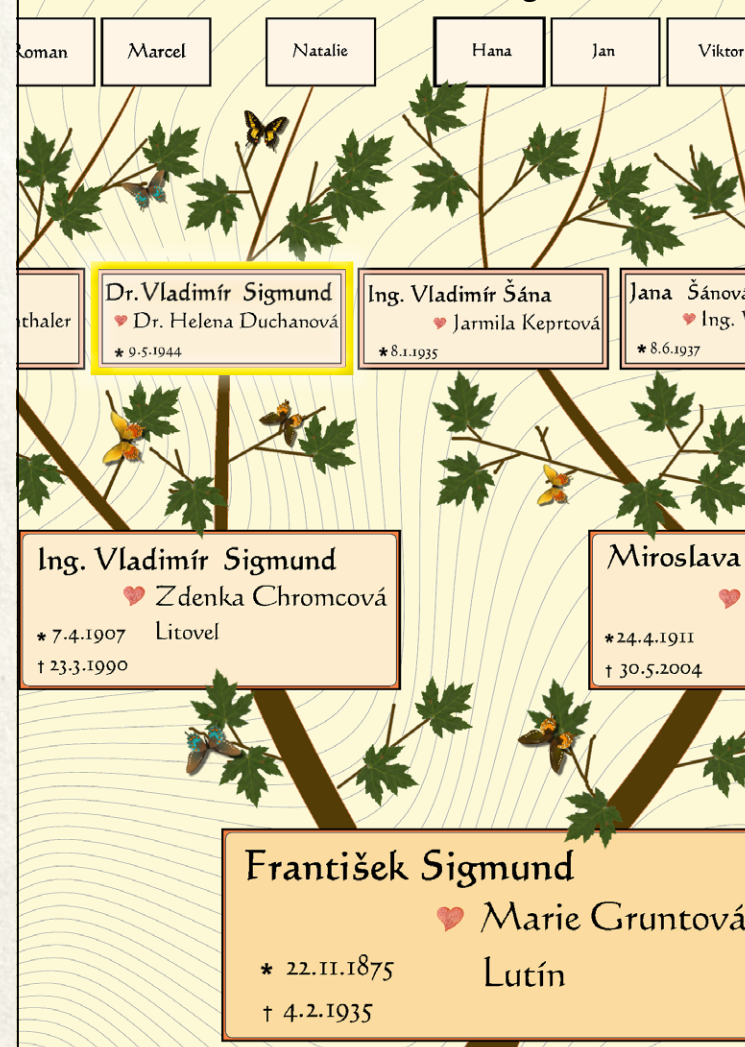
datum narození: 9.5.1944

místo narození: Olomouc, ČSSR

bydliště: Mnichov, Německo

Rodová linie Dr. Vladimíra Sigmunda

A tady vstupuje na scénu můj otec, pod tvrdou a přísnou dědovou rukou (jak tomu bylo na hanáckém venkově zvykem), s vyučením a maturitou během práce a s inženýrským diplomem z ČVUT v Praze z června 1930 při doprovázejícím rostoucím zapřažení ve firmě: v roce 1931, ve svých čtyřiaadvaceti letech, byl již pro firmu přes jeden rok v USA (viz firemní portrétový snímek z výstavy „Naši v cizině - Washington 1931“).

ZDĚDĚNÉ CTNOSTNÉ VLASTNOSTI PODNÍTY OTCE K OD- BOJI PROTI NACISTŮM

Nedlouho později se mělo ukázat, že to byly právě ty dědičné vlastnosti předané dědou Františkem na mého otce jako ušlechtilost starat se o zájmy a potřeby spoluobčanů i v jejich nejtěžších situacích, jakož i ona bezmezná houževnatost, vytrvalost a nezlomnost, jež otci pomohly přežít okupaci - a později překonat i jeho další rány osudu ve spojitosti s poválečným zestátněním a s nastolením komunistického režimu v Československu, kdy to pro otce znamenalo znovu a znovu začínat zase od nuly, nevzdat se a vytrvat.

OTCI HROZÍ TREST SMRTI

Otec byl už v předválečných letech na tehdejší dobu dosti zámožný a ve svém okolí stejně jako děda všeobecně uznávaný (tak jako na Hané celá rodina Sigmundů spolu s Gruntovými a dalšími rozvětvenými příbuznými; na Moravě se říkalo: „druzí Baťové“). Podporoval umění a veřejný život v Olomouci, kde m.j. pravidelně přispíval na dobročinné účely, například vdovám a sirotkům po občanech postižených nacisty. Gestapo ho v březnu 1944, dva měsíce před mým narozením, zatkl pro podezření z přípravy velezrady, neboť otec byl, jak ve svých vzpomínkách píše: „... od června 1943 zapojen do ilegální organizace Národních výborů, řízených z ústředí v Praze a rozšířených po celé republice. Tyto organizace vznikly na popud londýnské vlády. Jejich úkolem bylo připravovat se na konec války, zabránit nacistům v ničení nebo odvezení zařízení podniků a odvezení materiálu a potravin při ústupu z prostoru Čech a Moravy. V březnu 1944 byla olomoucká organizace vyzrazená. ...“

Člověk si sotva umí představit, jak tehdy psychicky a tělesně otci a ostatním spolu obviněným muselo být. Při výsleších se

Gestapáci snažili vypáčit z nich další jména a údaje o jejich vzájemných kontaktech. U mého otce se jim to nepodařilo. Píše: „... Čtyři dny jsem například ležel na pryčně s rukama spoutanýma na zádech tak, že jsem jimi téměř už nevládl ... (další líčení raději vynechávám) ... Nepodlehli jsem však nervovému ani fyzickému zhroucení a nevyzradil žádné spojení.“

Já jsem se v té době narodil, a otci prý ta skutečnost, že se mu právě narodil syn, pomohla ulehčit některé situace. Matka byla ráda, že já i moje čtyřletá sestra jsme zdraví, ale snažila se vyhnout myšlenkám na budoucnost. Vesele jí nebylo.

Po 3 a 1/2 měsících výslechů ve věznici Gestapa v budově bývalého vojenského soudu v Olomouci otce převezli do Kaunimových kolejí v Brně a v červenci, měsíc nato, do Německa do Breslau (dnešní Wrocław), kde byl v září 1944 postaven před soud. On to později popisoval: „... Zdejší Gerichthem byla postupně souzena celá olomoucká skupina. Já spolu se stavitel Ing. Hublíkem. Přelíčení se konalo 23.9. v 9 hod. Prokurátorem nám byl oběma navržen trest smrti a soudní tribunál se odebral k poradě. Soudci se vrátili do soudní síně až po dvou nesnesitelných, tísnivých hodinách. Pak vyřkl rozsudek. Nastala obrovská úleva: Oba jsme byli odsouzeni k šesti letům vězení. ...“

Fotoportrét Vladimíra Sigmunda (gen.2.) za pobytu v USA.

O věznici v Breslau píše jeden tamní spoluvězeň: „... Popravily se konaly každé úterý, středu a pátek. Bylo slyšet dupot dozorců, kteří odváděli odsouzence. S hrůzou jsme počítali tupé úderý sekýry. ...“ Po 3 měsících v Breslau, v říjnu 1944, převezli otce spolu s dalšími vězni nákladním vozem do Bayreuthu, západně od českých hranic, a zavřeli v obávané věznici St. Georgen - do cel pro jednoho vězně vždy po čtyřech, kde spali na zemi na betonové podlaze.

Moje matka se oklikou dozvěděla o soudu a uděleném trestu, ale nic o tom, kdy a kam byl otec převezen k jeho výkonu. Měsíc nato byl otec přemístěn ještě dále na západ, do věznice v Creussenu, což mu ale dalších 6 měsíců později (tedy celkově po 13 měsících v rukou Gestapa, nacistických soudů a věznic) přineslo to štěstí, že byl tím dříve, už v půli dubna 1945 osvobozen americkou armádou.

Rodina Sigmundových (dcera Zdenka, matka Zdenka, syn Vladimír a otec Vladimír)

VÍTĚZNĚ NA TANKU DO STRAKONIC

Patonova IV pancéřová divize vzala otce s sebou v úloze tlumočníka při svém postupu na jižní Čechy: vedle mateřské češtiny mluvil dobře německy a ještě lépe anglicky od svého přes jednoročního firemního pobytu 1931 v USA. Tím to přišlo, že počátkem května 1945 přijel v uniformě americké armády

na tanku do Strakonice, kde se od svých zachránců rozloučil a nyní už v civilu se 13. května dostal do Prahy a po pěti dalších dnech (doprava tehdy ještě nefungovala) konečně domů do Olomouce. Při jeho výšce 180 cm tehdy vážil 46 kg. Matka mu mohla poprvé předvést mě - coby jednoletého desetikilového cvalíka.

Otcovo největší štěstí bylo, že vůbec přežil nacisty. Jeho majetek mu zkonfiskovalo Gestapo hned po zatčení, a tak si po osvobození s tou od dědy zděděnou cílevědomostí, podnikavostí a houževnatostí začal budovat novou existenci a dělat plány do budoucnosti - už jenom proto, aby se mu podařilo vytlačit z hlavy ty nejstrašnější zážitky, při nichž majetkové poměry jakéhokoliv rozsahu nehrály žádnou roli.

IRONIE OSUDU - POVÁLEČNÉ ZESTÁTNĚNÍ A ÚNOR 1948

Ironií osudu pak ale během následujících tří let udělala vyšší moc jemu i matce, která s ním už po celý čas okupace trpěla, ještě dvakrát škrt přes rozpočet. Při zestátnění v roce 1945, a pak v únoru 1948 a následujících letech, po nastolení komunistického režimu inscenovaném Ruskem, přišli rodiče i o to, co jim předtím nacisté ještě ponechali - včetně mého rodného domu a dalšího matkou po jejím otci zděděného majetku (známém olomouckém advokátovi zavražděném v roce 1940 jedním klientem). */více o této události na poslední straně/*

Uživit čtyřčlennou rodinu se rodičům začalo ukazovat jako středně velký problém. Otec se po Gestapu a nacistických věznicích natolik zotavil, že si našel místo, musel ho však několikrát měnit: u obou rodičů stálo čitelně v jejich kádrových posudcích „původ: továrník“ či „velkoburžoasie“, což při jednáních ohledně zaměstnání jejich celkovou situaci zrovna neusnadňovalo.

Počátkem padesátých let bylo otci Zemským úřadem sděleno, že už ho na Moravě žádná firma v jeho oboru nezaměstná. 1952 to zkoušel i u SIGMY n.p., kde se vyučil, deset let jako diplomovaný inženýr pracoval, během několika let své činnosti v prodeji poznal celý výrobní program i z obchodní stránky a znal zákazníky, a měl i pár let zkušeností s vedením firmy. SIGMA n.p. mu však odpověděla, že ho nevezmou.

OPUSTIT MORAVU A VYBUDOVAT SI NOVOU BUDOUCNOST

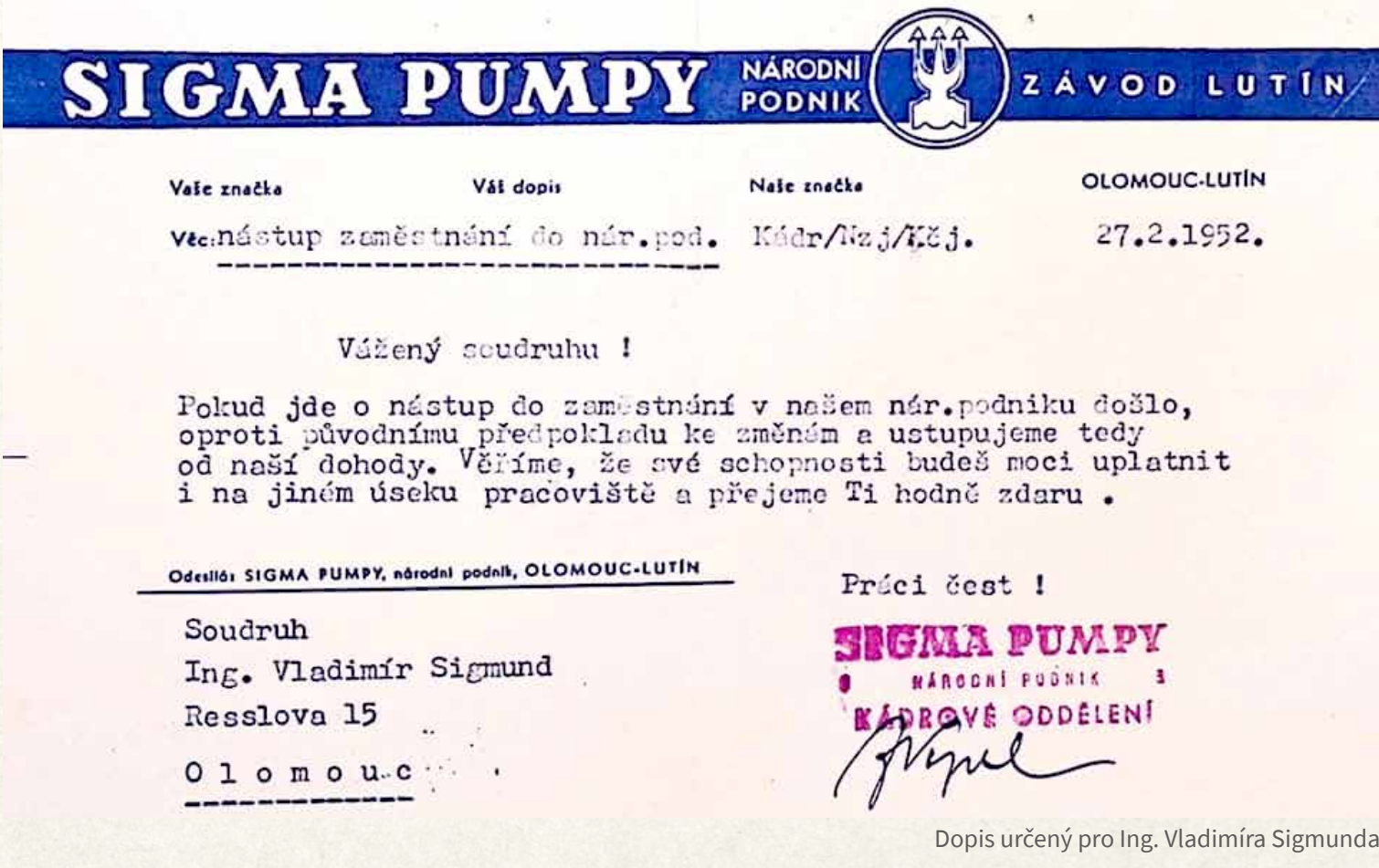
Zase se projeví ty dědičné vlastnosti předané dědou Františkem na otce: nevzdat se, nenechat se odradit, a když se objeví sebevětší překážky, tak si najít jinou cestu a vytrvat. Tehdy se rodiče rozhodli přestěhovat do Prahy, kde je člověk jako individuum nenápadnější; kde by oba dva a později i my děti byli méně viditelní než na Moravě.

A tady se pomalu dostávám na scénu já. Už v Olomouci jsem rád chodil do školky, hrál si s jinými dětmi a naprosto jsem si nebyl vědom, že jsem od únorových událostí v osmačtyřicátém, od svých čtyř let, nosil Kainovo znamení jakožto třídní nepřítel. Materiálních hodnot jsem si ani v osmi letech, ve druhé třídě, kdy rodiče řekli, že se stěhujeme do Prahy, ještě nebyl vědom, a už vůbec ne nějaké křivdy eventuálně mi způsobené nacisty, zestátněním anebo nastolením komuni-

stického režimu. Tím přestěhováním jsem sice trochu utrpěl, neboť když jsem po prázdninách vstoupil v Praze v Legerově ulici do třetí třídy, platil jsem za olomouckého syrečka a nikdo vedle mě nechtěl sedět, to se ovšem časem poddalo.

MOJE DĚDICTVÍ: PŘES VYNIKAJÍCÍ PROSPĚCH JÍT DO DOLŮ NAMÍSTO DO ŠKOLY?

Škola mě bavila, během roku jsem se stal jedním ze dvou nejlepších ve třídě, a i ti největší „syčáci a rváči“ byli brzy na mojí straně, když jsem jim na přání rodičů i učitelů odpoledním doučováním pomohl projít a jejich rodiče mě pak téměř nosili na rukou. Učení samo se dalo zvládnout malíčkem levé ruky; hrál jsem jako ostatní fotbal a chodil za děvčaty, a tak to šlo při samých jedničkách až k závěrečnému vysvědčení na konci osmiletky, přičemž to po celou dobu jenom přšelo mým směrem různými vyznamenáními vystavenými naším ředitelem.

Dopis určený pro Ing. Vladimíra Sigmunda

Když základní osmiletá škola končila a všichni dobří spolužáci diskutovali, na kterou jedenáctiletku teď půjdou, přišel ten první ze dvou rozhodných šoků mého života, které mě měly navždy osudově ovlivnit.

Ředitel naší školy (samozřejmě velký soudruh) - ten, co podepsal všechna moje jedničková vysvědčení, diplomy a pochvalná uznání - si mě nechal zavolat. Přítomná u toho byla ještě jedna domovnice z Legerové ulice, jež byla předsedkyní Uličního výboru, a společně mi ve vši autoritě patřičnou formou sdělili, že na základě mého třídního původu pro mě není možné jít dále na jedenáctiletku nebo přejít na některou ze středních odborných škol, a že se bohužel ani nemohu přihlásit do libovolného učiliště. Jediné, co mi může být povoleno, je jít do učení na horníka do Ostravských dolů. V mých 14 letech jsem poprvé zažil, co se tím míní, když se o někom říká, že se pro něj zhroutil svět.

VSTÁT JAKO FÉNIX Z POPELA

V té chvíli se ve mně ale zřejmě spojily všechny jak od dědy tak i od otce zděděné pozitivní vlastnosti a rozhodl jsem se bojovat. To poslední, co mi otec ještě mohl pomoci, bylo, že díky protekci Svazu protifašistických bojovníků se přeci jen podařilo dostat mě jakožto ‚normálního učně‘ do ČKD Praha/závod Sokolovo. To byla ta moje záchrana. Jinak jsem ale věděl, že jsem od té chvíle odkázán už jen sám na sebe, a tak jsem to bral vážně.

V učňovském závodě a dokonce i v mateřském závodě ČKD Praha/Sokolovo jsem se vyznamenal v takové míře, že mi po těch třech letech - teď už očištěnému dělnickou třídou - dali doporučení na střední školu, které něco platilo. (Náš mistr totiž, absolutní dobrák, byl současně předsedou KSČ učňovského závodu ČKD Sokolovo, 650 učňů).

Jako perličku si dodnes uchovávám můj výuční list, podepsaný tehdejším generálním ředitelem ČKD Praha Antonínem Kapkem - jedním z kolaborantů z Ústředního výboru KSČ v roce 1968, kteří spáchali vlastizradu požádáním Brežněva o ruskou invazi (Později se pod tlakem vlastního svědomí střelil do hlavy z revolveru ráže 9 mm. Tento první sebevražedný útok přežil a svůj život ukončil až oběšením).

V Ý U Č N Í L I S T

Vladimír S i g m u n d

narozený(á) dne **9.května 1944** místo **Olomouc**

vykonal(a) před zkušební komisí z á v ě r e č n o u učňovskou zkoušku z učebního oboru
nástrojař - 0423

s celkovým prospěchem **prospěl s vyznamenáním**

čímž osvědčil(a) požadované vědomosti a dovednosti a splnil(a) tak podmínku podle § 19
zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon).

V **Praze** dne **24.června** **1961**

předseda zkušební komise

ředitel/podnik

člen zkušební komise
(zástupce odboru školství a kultury rady OSNV)

Celkový prospěch	1	2
	prospěl(a) s vyznamenáním	prospěl(a)

Výuční list Vladimíra Sigmunda podepsaný Antonínem Kapkem

Potvrzení o přijetí (nepřijetí) žáka do učebního zařízení (do závodu).

Příhláška žáka (žákyň): Sigmund Vladimír
P.2. Jiršova 5.
bytem: _____
Škola (závod) 10. osm. str. šk. P.2. třída 8.D.
byla projednána dne _____
a přijetí do učebního zařízení _____
pro povolání _____
a přijetí pro závod: ČKD Kolár
v Prase 9
bylo (nebylo) schváleno, protože: _____
ČKD PRAHA
NÁRODNÍ PODNIK
závod **SOKOLOVO**
zástupce závodu _____ učební zařízení _____

Potvrzení o přijetí do učebního zařízení

BOJ O POVOLENÍ DOSTAT SE K MATURITĚ A NA VYSOKOU

Pro začátek to nebylo špatné, že jsem se teď v sedmnácti mohl ucházet o přijetí na některou střední školu. Zvolil jsem strojnickou průmyslovku v Masné a přijímací zkoušku úspěšně splnil, čímž se teď můj boj s osudem přemístil o jednu rovinu výše.

S tou solidní základnou nástrojaře mně to ale nestálo moc námahy dosáhnout během následujících čtyř let průmyslovky výborná vysvědčení a odpovídající respekt jak ze strany učitelů tak i ředitele školy a vlastně i prezidenta republiky!

Ten životní šok při ukončení osmiletky mi seděl příliš čerstvě za krkem. Nechtěl jsem riskovat, že by mi zase ani samé jedničky a sebevětší chvála nepomohly. Proto jsem se v posledním

pololetí průmyslovky přihlásil do matematické olympiády - a uspěl postupně v krajském kole a pak i v celostátním finále, skončil mezi vítězi a byl nominován do přípravného soustředění pro mezinárodní olympiádu do Východního Berlína. Pro moje záměry však bylo daleko cennější, že mě ředitel školy při závěrečné slavnosti ke konci roku vyvolal na podium k předání té nominační listiny se slovy: „Prosím Vladimíra Sigmunda sem ke mně nahoru. Jsem už dvanáct let ředitelem naší školy, ale tak úspěšného žáka jsem tady ještě nezažil“.

Jak by mi mohl nedat doporučení jít studovat dál na vysokou? A skutečně se to podařilo a já jsem obdržel pozvání k přijímacímu rozhovoru na Matematicko fyzikální fakultě University Karlovy, kde jsem se předtím přihlásil! Skalní komunismus padesátých let tedy byl už daleko za námi!! za námi??)

MATEMATICKO-FYSIKÁLNÍ FAKULTA KARLOVY UNIVERSITY, PRAHA 2, KE KARLOVU 3, TELEFON 23 21 41 — 48

Čj. D III/3 3471

V Praze dne 28. června 1965

V ě c : sdělení výsledku přijímacího pohovoru

Soudruh, ~~soudruha~~

S i g m u n d Vladimír,
Praha 3, Tyršova 5.

Děkanát fakulty po zhodnocení výsledku přijímacího pohovoru a podle rozhodnutí přijímací komise Vám sděluje, že

jste — ~~ne~~ byl přijat(a) na matematicko-fyzikální fakultu, obor..... M F

Proti tomuto rozhodnutí přijímací komise se můžete podle platných předpisů ministerstva školství a kultury odvolat do p ě t i dnů po doručení tohoto oznámení k rektorovi Karlovy university. Odvolání je nutno zaslat prostřednictvím děkanátu matematicko-fyzikální fakulty.

O výsledku odvolání budete včas vyzooměn(a).

Důvody odmítnutí:

Na vědomí: SVVŠ, Praha 1. Masná 18.

K. Peř

za děkana

St 106-2453-64-1

Zpráva o přijetí na matematicko-fyzikální fakultu v Praze

TŘI FANTASTICKÁ LÉTA DO SRPNA 1968 - PAK DRUHÝ ŽIVOTNÍ ŠOK

Po úspěšně splněných přijímacích zkouškách nebyla moje radost z toho do teď dosaženého kažena ani tehdejším politickým děním (Literární noviny, Dubček, pražské jaro, volné cestování do zahraničí, ...). Nepřestal jsem sice bojovat, ale nemusel jsem se nadále snažit všechny ostatní viditelně předčit, neboť tu zděděnou zátěž třídního nepřítele se mi podařilo nyní, v 21 letech, s konečnou platností odhodit.

Pohybovali jsme se se studijními kolegy na té nejvyšší a nejnáročnější odborné úrovni, mezi čistou matematikou, aplikovanou matematikou a teoretickou fyzikou, kde veškeré politické dění jakož i hospodářské události či běžné úkoly všedního života, jako starost o peníze, se nám zdály směšně nezajímavé, až ponižující. Ještě koncem letních prázdnin ve třetím ročníku jsem si byl jist, že se nalézám už jen několik málo kroků od vrcholu Olympu. Až do čtyřiaadvaceti let, do konce třetího ročníku v létě 1968.

Pak přijeli Rusové. Před Rozhlasem, Muzeem, na Staroměstském náměstí ... , všude jsem tak jako všichni ostatní s nimi - nebo přesněji řečeno ‚proti nim‘ - diskutoval, protože ta představa, že je konec pražského jara, že by se chod dějin měl obrátit nazpátek - ta byla prostě nemožná. Rusky jsem ze školy uměl jako všichni, ale brzy jsem si uvědomil, že to nikam nevede.

S EMILEM ZÁTOPKEM PROTI RUSŮM

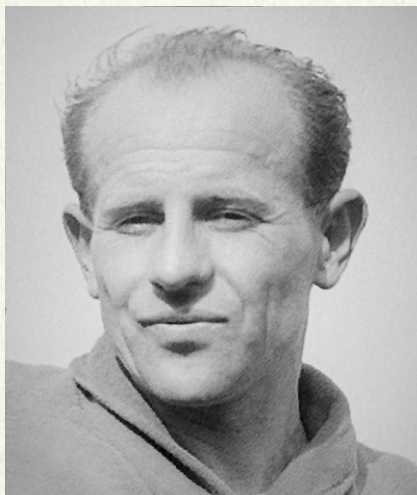
Ta dědova i otcova podnikavost a vynalézavost se ve mně opět ozvala, tentokrát ale nikoliv konstruktivně, ve smyslu chtít něčeho sotva možného dosáhnout, nýbrž destruktivně, z nenávisťi k Rusům, s touhou pořádně je ranit - ale přitom chytřeji a trvanlivěji než stavět autobusy napříč do cesty jejím tankům, což je jen utvrdí v přesvědčení, že u nás je kontrarevoluce, kterou se jim právě podařilo potlačit.

Přes noc jsem nahrál na svůj magnetofon z jedné americké rozhlasové stanice přímý přenos ze zasedání Rady bezpečnosti OSN, v němž náš právoplatný stálý zástupce předčítá prohlášení presidenta a vlády republiky o nepřátelské okupa-

ci našeho území pěti státy, s žádostí o rezoluci požadující okamžité zastavení invaze a stažení všech cizích armád z našeho území. Ráno jsem došel s tím magnetofonem do Panské ulice, o níž jsem se doslechl, že tam vznikla improvizovaná protio-kupační rozhlasová stanice. Skutečně jsem ji tam našel. Když jsem jim popsal, co bych pro ně měl, zavedli mě dál, a k mému překvapení jsem se najednou ocitnul před Emilem Zátopkem, který se zdál vše řídit. Líbilo se mu, co jsem přinesl, a jeden z těch aktivistů šel potom se mnou do redakční místnosti, kde jsme odposlouchávali a krok po kroku přeložili můj záznam.

Dnes už ani nevím, co oni z mých materiálů nakonec použili, neboť se s Vasily Bilaky, Aloisy Indry, Antoníny Kapky a jinými začaly objevovat důkazy, že Rusové a ostatní bratrské státy byli starými českými a slovenskými komunisty ve vedoucích funkcích „ze strachu z blížící se kontrarevoluce“ požádání o pomoc a vyzváni k invazi. Právoplatní představitelé republiky podepsali tehdy v Moskvě, pod tlakem metod již dříve používaných jak Stalinem tak i Hitlerem, dokument, který bohužel tu moji nahrávku vystoupení našeho představitele před Radou Bezpečnosti zbavil významu.

Zátopek se tehdy stále ještě neohroženě angažoval a mně by ta představa nadále s ním a s lidmi kolem něj spolupracovat velice lákala a ctíla, ale přesto jsem se s nimi rozloučil, protože pomýšlení na ty vlastizrádce, co Brežněv u nás nastolil jako nové vedení státu, a na to, že se v jejich režii má vše otočit zase nazpátek, mě natolik znechutilo, že jsem si předposlední večer v srpnu sbalil něco oblečení a toaletních potřeb do jedné cestovní tašky, strčil do kapsy dvacet německých marek, zhruba všechno, co jsem tehdy jako čtyřiaadvacetiletý student vlastnil, rozloučil se s rodiči (a pak probřečel celou noc v přesvědčení, že se už nikdy, nikdy v životě neuvidíme) a za úsvitu zmizel přes hranice.

Emil Zátopek

Rodný dům Dr. Vladimíra Sigmunda v dnešní podobě

Dr. Vladimír Sigmund

VYBUDOVAT SI ŽIVOTNÍ EXISTENCI - JAKOBY PŘEJÍT NA JINOU PLANETU

Zabralo by to celý román, kdybych se měl ještě dále zmiňovat o následujících padesáti letech dostudování a vybudoování životní existence. Těch prvních 24 let mého života mi přitom připadaly, jako by se byly odehrály na nějaké jiné planetě - což mělo trvat, jak se později ukázalo, po dvědesetiletí: poprvé jsem zase vstoupil na českou půdu teprve když jsem v březnu 1990 jel mému otci na pohřeb.

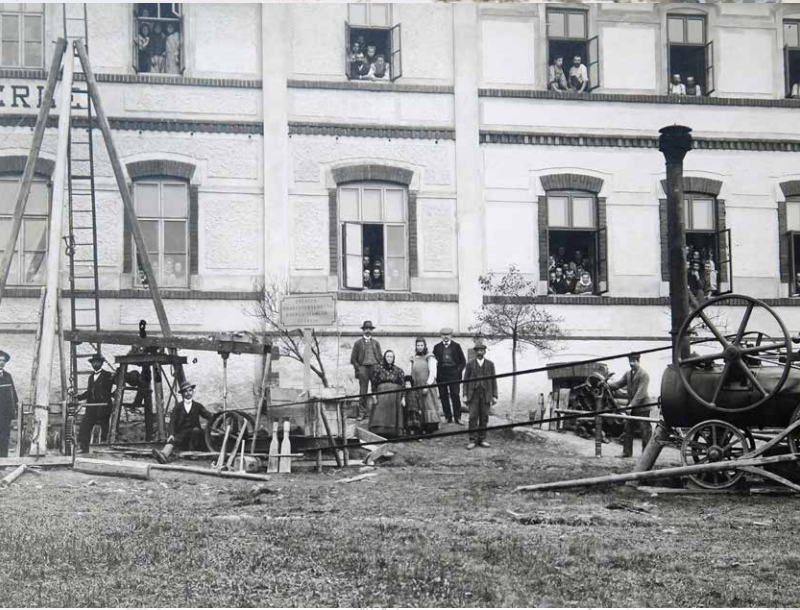
Zmíním ale alespon jednu epizodu po devětaosmdesátém, která možná opět působí jako jistá ironie osudu: že se mi totiž v létě 1993 z jedné startupové firmy podařilo umožnit Sigmě Hranice vstoupit do vzrušujícího světa digitální automatizace výrobních procesů, a to aplikací softwarového řešení CADD5 od předního amerického dodavatele Computervision, v té době jedné z vedoucích společností v oboru programů pro konstruktéry. (Sigmě Lutín jsem nabídl stejné řešení, ale ta se tehdy rozhodla pro konkurenční produkt.)

Dnes jsou Hranice samozřejmě už o 26 let dále, ale stejně rád uvádím, že jsem si tehdy cenil toho úspěchu uvést je do ligy ve které hráli Bosch, Siemens, Daimler-Benz, Audi, Volkswagen, Airbus a jiní. A přiznávám i to, jak jsem byl o tři roky později pyšný slyšet od zástupce firmy Computervision chválu na tehdejší hranický tým, který jsme zaškolovali u nás v Mnichově, následujícími slovy: „Vladimíre, ti ze Sigmý jsou jednoduše neuvěřitelní, ti dokážou vlastními doplňky a rozšířeními kolem toho od tebe zakoupeného systému vykouzlit věci, které jsme ještě u nikoho jiného nepoznali.“

S olomouckou výstavou k výročí SIGMY jsem nahoře začal a proto i končím s přáním Vlastivědnému muzeu v Olomouci, současnému vedení společností SIGMA GROUP a.s. a SIGMA PUMPY HRANICE, s.r.o. a všem jejím spolupracovníkům mnoha úspěchů.

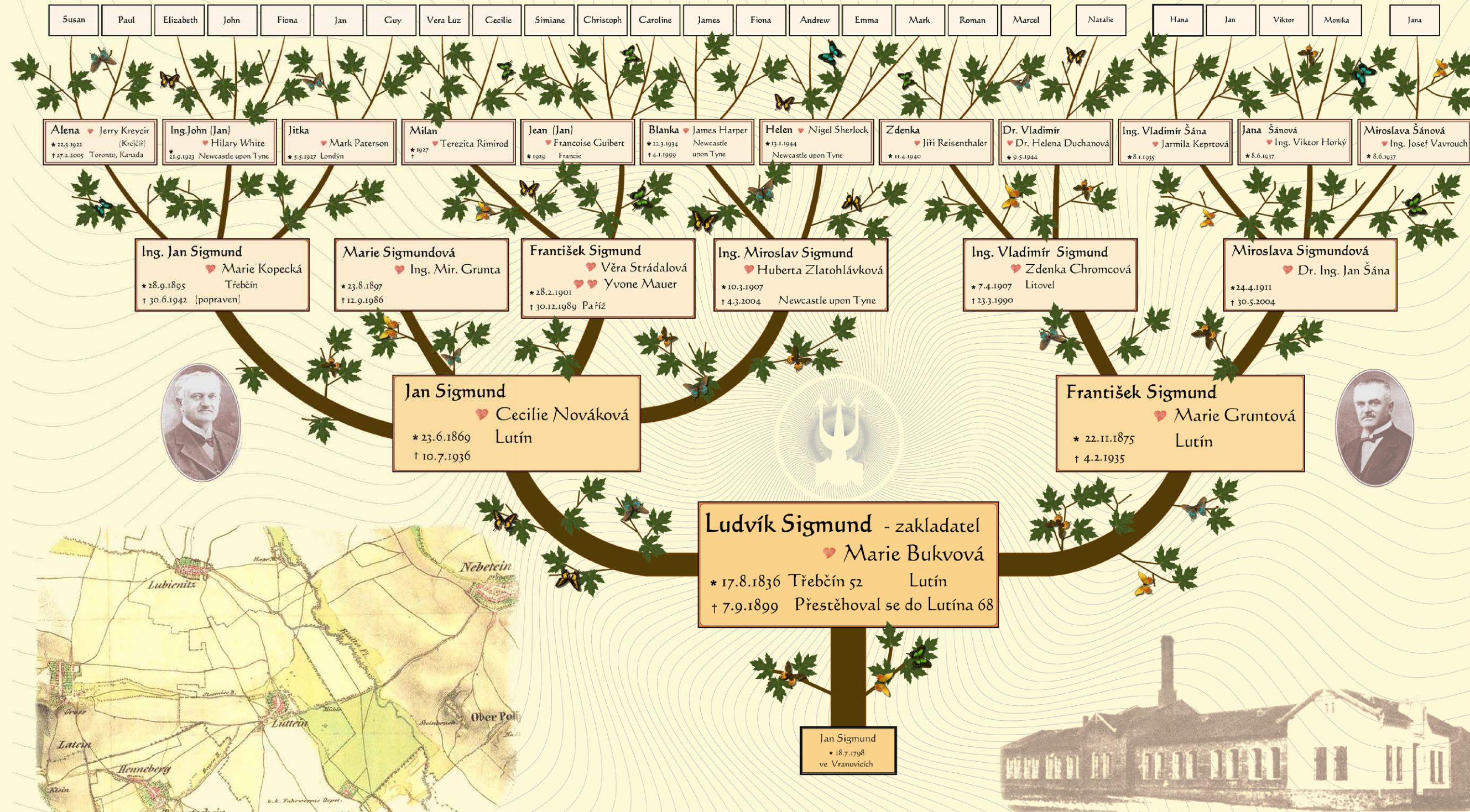
Dr. Vladimír Sigmund

Více na: www.facebook.com/frantisek.sigmund.351

Rodokmen rodu Sigmundů

zakladatelů pumpařiny v Lutíně

deni při moskevských konferencích. Stále je prodlužovala, oddalovala kon-

slovy je pro okamžitě přerušení diplomatických styků s Moskvou. Už i ta-

vojem v Německu tak žalostně zkrachovala.

slac
být

OLOMOUCKÁ TRAGEDIE V ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI

Velkostatkář řešil majetkový spor třemi vraždami a sebevraždou

Střílel ze dvou pistolí. Asi z 10 výstřelů zabil advokáta, manželku, její tetu a nakonec se střelil sám.

Dnes krátce před 10. hodinou udála se v advokátní kanceláři JUDr. Chromce v Olomouci při projednávání rodinného a majetkového sporu nájemce olomouckého velkostatku v Grygově Aloise Suchého hrozná tragédie, která si vyžádala čtyři lidské životy. Když nájemce velkostatku Alois Suchý měl podepsat listinu o převodu

nájmu grygovského velkostatku na svého syna, skolil ranou z pistole advokáta Chromce, po té vystřelil devět ran (poznámka: měl dvě pistole) na svoji manželku, která skočila při dopravě do nemocnice a na útěku z kanceláře zastřelil ještě svoji příbuznou jistou Vodičkovou. Sám se pak zastřelil v chodbě sousedního domu.

V prvním poschodí domu číslo 6 na Hitlerově náměstí má kancelář advokát dr. Metoděj Chromec. Na den 9. ledna na 10. hodinu dopolední svolal dr. Chromec do své kanceláře své klientky Marii Suchou, manželku statkáře z Grygova, Eleonoru Vodičkovou (tetu Marie Suché z Grygova), inženýra Josefa Kopečného z Prahy a statkáře Aloise Suchého z Grygova, aby projednal

spor v majetkové záležitosti mezi manžely Suchými,

týkající se velkostatku v Grygově. Původním nájemcem tohoto velkostatku, který je majetkem města Olomouce, byl do konce roku 1939 statkář Alois Suchý, který však nemohl plnit finanční povinnosti s nájemem velkostatku spojené. Velkostatek měl být proto pronajat manželce statkáře Suchého Marii.

jeho synům Radomíru a Otakarovi a inž. Josefu Kopečnému z Prahy, bratru Marii Suché.

Na dnešní schůzku se dostavil pan Suchý, jeho manželka a Eleonora Vodičková. Obě ženy vyčkávaly v jedné ze sousedních kanceláří na zahájení jednání. Statkář Suchý zatím vyjednával v kanceláři dr. Chromce. Poté kancelář opustil a zdržoval se na chodbě před kanceláří. Když byly do kanceláře uvedeny obě ženy, vstoupil tam po chvíli sám Alois Suchý.

Okamžitě na to slyšeli zaměstnanci Chromcovy advokátní kanceláře asi 10 výstřelů. Když vnikli do Chromcovy kanceláře, spatřili advokáta dr. Chromce ležícího uprostřed místnosti se střelnou ranou v hlavě, dále Marii Suchou, která ležela postřelena v jednom rohu místnosti, a Eleonoru Vodičkovou, která ležela postřelena na chodbě přede dveřmi, vedoucími na schodiště domu.

V nastalém zmatku statkář Suchý z místa činu přelhl až do chodby sousedního domu číslo 7, vedoucí do restaurace Gregorova uzenářství na Hitlerově náměstí. Tam se některé osoby pokoušely jej zadržet.

Suchý se jim však vytrhl a střelil se do hlavy z armádní pistole značky Steyer, ráže 8 mm.

Z této pistole byly střeleny statkářem všechny shora uvedené osoby. Všichni zranění byli dopraveni záchrannou stanicí do Zemské nemocni-

ce v Olomouci, kde bylo konstatováno, že Alois Suchý a advokát dr. Chromec jsou mrtvi. Marie Suchá a Eleonora Vodičková byly již v agonii a krátce na to zemřely.

Vyšetřováním bylo zjištěno, že statkář Alois Suchý žil se svými příbuznými, zejména se svou manželkou, v ustavičných nespárech, jejichž příčinou byly zejména věci finanční, týkající se velkostatku v Grygově. Stejně tak bylo zjištěno, že Alois Suchý choval zášť vůči advokátu Dr. Chromcovi, který byl původně jeho právním zástupcem. V tom nutno spatřovat příčinu vražedného činu.

U mrtvol statkáře Suchého byla nalezena kožená aktovka s různými věcmi. Mezi nimi byla armádní pistole značky Steyer ráže 8 mm, asi 50 ostrých nábojů pro pistoli a pistole značky FN ráže 66 mm nabitá 7 ostrými náboji.

Celý tragický případ se dále vyšetřuje.

Daladier si zlomil nohu

Jak sděluje „DNT“ zlomil si francouzský min. předseda Daladier nohu. Podle úředního bulletinu není důvodu k obavám. Min. předseda prý pokračuje ve své úřední práci.

Jen výzvědné lety

Vrchní velitelství branné moci oznamuje: - Kromě místní činnosti předzvědných oddílů a výzvědných letů letecké zbraně v severní části Severního moře, žádné zvláštní události.

Na finském bojišti

Podle finské vojenské praxe

S A
ZAT

T

DNI

nist

bine

Rus

sko

k n

tom

dosi

ně

ton

býti

mu

kou.

Ch

org

LEI

„V

v ně

hodu

do v

ká

List

a ta

zde

orga

prop

náro

imu

H

le

100

C

hlíže

porl